

Konspekt zajęcia przeprowadzonego w grupie 3-4 latków w dniu 22.02.2010 r.
przez Joannę Słowińską

TEMAT: „Dłuższy, krótszy ślad”

FORMA PRACY: - z grupą

- indywidualna

CELE GŁÓWNE: - rozwijanie umiejętności porównywania długości

- doskonalenie umiejętności przeliczania

- rozwijanie spostrzegania

CELE OPERACYJNE: - dziecko mierzy za pomocą słomki

- prawidłowo reaguje na polecenia

- prawidłowo używa pojęć „najdłuższy, najkrótszy”

POMOCE: - lalka Liczusia

- kilka arkuszy papieru

- flamaster

- słomki do napoi (10 cm długości)

- tamburyno

PRZEBIEG:

1. Powitanie w kole z Liczusią.
2. Zabawa dydaktyczna „Dłuższy, krótszy ślad”. Nauczycielka rozkłada na sali arkusze papieru i prosi, aby każde dziecko postawiło na nich, jeden ze swoich butów. Następnie odrysowuje buty i oddaje je dzieciom. Każde dziecko siada obok swojego śladu. Nauczycielka pokazuje ślad swojego buta i pyta dzieci, czy wiedzą, w jaki sposób można zmierzyć, jak wielki jest ten ślad. Dzieci przedstawiają swoje propozycje. Następnie nauczycielka pokazuje dzieciom słomki i pyta, czy można nimi zmierzyć

ten odcisk. Nauczycielka zachęca dzieci do wzięcia słomek i samodzielnej próby zmierzenia swoich śladów. Każdy pomysł należy pochwalić .

Następnie nauczycielka prezentuje odpowiedni sposób (jeśli jakieś dziecko prawidłowo zmierzy długość, prosimy je o prezentację) i ze wszystkimi dziećmi sprawdza długość ich butów.

3. Zabawa ruchowa „Długie i krótkie kroki”. Dzieci słuchają rytmu wybijanego na tamburynie. Jeśli jest on szybko, dzieci robią małe kroki, jeśli wolny- długie.
4. Zabawa dydaktyczna „Który dłuższy”. Nauczycielka razem z dziećmi wraca do śladów i słomek. Sprawdzamy, ile słomek leży przy każdym śladzie i razem z dziećmi próbujemy ułożyć ślady, tak aby na początku leżał ten najdłuższy, a na końcu najkrótszy.

Konspekt zajęcia przeprowadzonego w grupie 3-4 latków w dniu 23.02.2010 r.
przez Joannę Słowińską

TEMAT: „Wyższy, niższy”

FORMA PRACY: - z grupą

- indywidualna

CELE GŁÓWNE: - rozwijanie umiejętności porównywania

- wdrażanie do uważnego słuchania i wykonywania poleceń

- zwrócenie uwagi na prawidłowe używanie pojęć: wyższy,
niższy

CELE OPERACYJNE: - dziecko wskazuje osobę wysoką i niską

- dziecko wskazuje zabawkę (przedmiot), która jest
wysoka, a która jest niska

POMOCE: - lalka Liczusia

- duży brystol

- kreda

PRZEBIEG:

1. Powitanie w kole z Liczusią.
2. Zabawa dydaktyczna „Wyższy, niższy”. Nauczycielka prosi dzieci, aby ustawiły się jedno, za drugim i po kolei podchodziły do tablicy, na której wisi brystol. Nauczycielka zaznacza na brystolu wysokość każdego dziecka i podpisuje ją imieniem. Następnie prosi dzieci, aby wszystkie usiadły przed tablicą. Wybrane dziecko wskazuje, która wysokość jest najwyższa, a drugie dziecko, która najniższa.
3. Zabawa ruchowa „Wysoki i niski krasnal”. Dzieci maszerują w rytm tamburyna, a kiedy nauczycielka mówi: „wysoki krasnal” dzieci maszerują na palcach, „niski krasnal” dzieci kucają.

4. Zabawa dydaktyczna „Co jest wyższe, a co niższe”. Nauczycielka prosi, aby dzieci znalazły jakąś zabawkę, która jest od nich wyższa. Następnie sprawdza poprawność wykonania zadania a potem prosi o znalezienie takiej, która jest niższa.

Konspekt zajęcia przeprowadzonego w grupie 3-4 latków w dniu 24.02.2010 r.
przez Joannę Słowińską

TEMAT: „Krok za krokiem”

FORMA PRACY: - z grupą

CELE GŁÓWNE: - rozwijanie umiejętności mierzenia krokiem

- rozwijanie spostrzegania i porównywania

- utrwalanie prawidłowego przeliczania

CELE OPERACYJNE: - dziecko prawidłowo przelicza kroki

- dziecko wskazuje, kto zrobił więcej kroków, a kto
mniej

POMOCE: - lalka Liczusia

- kartka

- flamaster

- szarfy

PRZEBIEG:

1. Powitanie w kole z Liczusią.
2. Zabawa dydaktyczna „Krok za krokiem”. Nauczycielka pyta dzieci, w jaki sposób możemy zmierzyć długość sali. Dzieci przedstawiają swoje propozycje. Następnie nauczycielka mówi, że można to zrobić krokami. Wybiera chętne dziecko, które to zaprezentuje i razem z pozostałymi dziećmi liczy kroki. Nauczycielka zapisuje na kartce imię dziecka i obok zaznacza kropkami ilość kroków. Jeśli są chętne inne dzieci, również prosi, aby zrobiło to samo. Kiedy już nie ma chętnych (lub wszystkie dzieci wzięły udział), nauczycielka razem z dziećmi sprawdza, które dziecko zrobiło więcej kroków, a które mniej.

3. Zabawa ruchowa „Idę po linie”. Nauczycielka układa szarfy (jedna za drugą), dzieci idą po nich jak po linie, stopa za stopą.
4. Zabawa dydaktyczna „Czyj krok jest większy?”. Nauczycielka mierzy krokami „linę” z szarf i zapisuje ich ilość na kartce (kropki). Następnie prosi chętne dziecko, aby zrobiło to co ona i również zapisuje wynik na kartce. Nauczycielka razem z dziećmi porównuje wyniki i pyta dzieci: jak myślą, dlaczego jest taka różnica w pomiarze? Jeśli dzieciom jest trudno znaleźć odpowiedź nauczycielka jeszcze raz pokazuje, jakie robi kroki i zadaje pytanie: jakie są moje kroki?. Następnie znowu wybiera chętne dziecko, które robi kroki i pyta dzieci: a jakie są kroki (imię dziecka)?

Konspekt zajęcia przeprowadzonego w grupie 3-4 latków w dniu 25.02.2010 r.
przez Joannę Słowińską

TEMAT: „Ślady naszych stóp”

FORMA PRACY: - z grupą

- indywidualna

CELE GŁÓWNE: - rozwijanie umiejętności mierzenia stopami

- rozwijanie spostrzegania i wyciągania wniosków

- utrwalanie prawidłowego przeliczania

CELE OPERACYJNE: - dziecko mierzy stopami

- dziecko prawidłowo przelicza

POMOCE: - lalka Liczusia

- ślady stóp wycięte z kartonu

- kartki

- flamaster

PRZEBIEG:

1. Powitanie w kole z Liczusią.
2. Zabawa dydaktyczna „Ślady naszych stóp”. Nauczycielka rozkłada po środku koła przygotowane ślady stóp i pyta dzieci, czy wiedzą co to jest i co możemy z nimi zrobić. Po wypowiedziach dzieci pyta, czy można takimi „stopami” coś zmierzyć. Nauczycielka prosi chętne dziecko, aby spróbowało zmierzyć coś w taki sposób. Zwraca uwagę na to, aby stopy były układane jedna za drugą. Następnie zapisuje wynik na kartce (kropki) i przyczepia do mierzonej rzeczy i wybiera kolejne chętne dziecko. Kiedy już wszystkie chętne dzieci wykonają zadanie, nauczycielka

sprawdza z dziećmi, która z mierzonych rzeczy, jest największa (największa ilość kropek).

3. Zabawa ruchowa „Idziemy po śladach”. Nauczycielka rozkłada po całej sali „stopy”, a dzieci maszerują po nich, uważając aby z nie dotknąć ziemi.

Konspekt zajęcia przeprowadzonego w grupie 3-4 latków w dniu 26.02.2010 r.
przez Joannę Słowińską

TEMAT: „Tajemnicze ślady”

FORMA PRACY: - z grupą

- w parach

CELE GŁÓWNE: - porównywanie długości

- kształtowanie stałości długości

- rozwijanie spostrzegawczości

CELE OPERACYJNE: - dziecko mierzy długość za pomocą dostępnych pomocy

- dziecko współdziała w parze

POMOCE: - lalka Liczusia

- słomki do napoi (10 cm długości)

- ślady stóp wycięte z kartonu

- duży brystol z dwoma dużymi śladami

- duże kartki z czterema śladami dla każdej pary

PRZEBIEG:

1. Powitanie w kole z Liczusią.
2. Zabawa dydaktyczna „Tajemnicze ślady”. Nauczycielka rozkłada pośrodku koła duży brystol z dwoma dużymi śladami i pyta; czy dzieci wiedzą czyje mogą być te ślady i czy są takie same. Następnie pyta dzieci, w jaki sposób możemy je zmierzyć. Wybiera chętne dziecko, aby zmierzyło jeden ślad za pomocą słomek. Po wykonaniu, wszystkie dzieci przeliczają ich ilość. Następne dziecko sprawdza długość drugiego śladu za pomocą „stóp” a wszystkie dzieci przeliczają ich ilość. Nauczycielka pyta dzieci: czy ślady są takie same?, jeśli tak, to dlaczego słomek jest więcej niż

„stóp” przy tych śladach?. Jeśli dzieci nie są w stanie odpowiedzieć na to pytanie, nie kontynuujemy tego wątku.

3. Zabawa ruchowa „Śmieszny marsz”. Dzieci dobierają się w pary. Jedno z nich robi różne kroki a drugie ma je naśladować.
4. Zabawa dydaktyczna „Umiem mierzyć”. Dzieci nadal w parach, otrzymują duże kartki z czterema śladami do zmierzenia (różnej wielkości) oraz słomki. Zadaniem par jest prawidłowo zmierzyć ślady i wskazać największy i najmniejszy.